

[Arnth Jensen.]

takke den højtærede finansminister for den lønningslov, som var kommet. Fra alle sider blev der sagt tak til kommissionen. Fra alle sider blev der sagt tak til den højtærede finansminister, som endogså var gået ud over resultatet af kommissionsforhandlingerne.

Jeg tror, at den højtærede finansminister kan tage sig også dette ganske let. Der var ingen, der kunne forudse den udvikling i 1946, og havde udviklingen været normal — jeg har før diskuteret det spørgsmål med det ærede medlem og ikke altid været enig med det ærede medlem om grunden til, at det var en unormal tid, vi var inde i —, men hvis der havde været en normal udvikling, er jeg ganske overbevist om, at lønningsloven af 1946 havde været god også i dag.

Nu er der kommet det skæve forhold med reguleringstillæggene, og nu har man så vovet at sige, at de højestlønnede også skal have lov til at få det dyrtidstillæg, som faktisk tilkommer dem, men samtidig — og det er det, det ærede medlem må huske på — rører man ikke ved det princip, som det ærede medlem som finansminister holdt fast på, at man ikke må tage noget af reguleringstillægget fra de laveste klasser. Det, der virkelig sker, er, at den højtærede finansminister siger: det er retfærdigt, at reguleringen gennemføres også for de højest lønnede, som har ikke så få større byrder end de lavestlønnede i skattemæssig henseende.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Jeg beklager, hvis jeg har givet indtryk af overfor det ærede medlem at være sart i denne diskussion. Jeg kan tåle meget mere, end det ærede medlem har præsteret i aften. Nej, det jeg har sagt, er ikke et angreb på den nuværende højtærede finansminister for den lønningslov, han gennemførte i 1946, den har jeg ikke angrebet, men jeg har sagt, at den lønningslov, som er grundlaget for de nuværende bestemmelser, der angribes af det ærede medlem hr. Arnth Jensen, den har ikke jeg, men den højtærede finansminister ansvaret for, ja, vi har et fælles ansvar for gennemførelsen her i rigsdagen.

Jeg kan ikke erindre, om jeg har takket finansministeren dengang. Har jeg gjort det, vil det være i god overensstemmelse med min sædvanlige høflighed og min sædvanlige tendens til at anerkende en forstandig indsats. Og derfor er der ikke nogen uoverensstemmelse mellem det, jeg har sagt i aften, og det, jeg eventuelt skal have sagt ved for-

handlingen i 1946. Men må jeg ikke gøre det ærede medlem hr. Arnth Jensen opmærksom på, hvad det er vi står overfor. Vi står overfor et forslag, der intet byder den store tjenestemandsgroupe. Har vi, skal vi sige 60 000 tjenestemænd — det er næppe meget forkert —, giver vi ved dette forslag 4 500 af disse 60 000 tjenestemænd en forhøjelse. Det falder mig ikke ind at ville hævde, at denne forhøjelse under andre omstændigheder kan anses for urimelig, men de 55 500 tjenestemænd giver vi een ting, der også indeholdes i den højtærede finansministers forslag: bortfald af portioner af jultilreguleringens dyrtidstillæg. Det er i denne sammenhæng, jeg betragter det som uklogt at ville revidere dette specielle punkt af lønningsforholdene og mener, at hvis det spørgsmål skal tages op, er der visse andre ting, vi samtidig må se på.

(Kort bemærkning).

Arnth Jensen: Jeg har ikke anset det ærede medlem for sart, i hvert fald ikke, når det gælder andre. Det ærede medlem siger, at jeg angriber bestemmelser i loven. Jeg har ikke angrebet nogen bestemmelse i loven, men det har det ærede medlem selv gjort, da han sluttede overenskomst med tjenestemændene og ændrede loven. Det, jeg bebrejder det ærede medlem, er, at det ærede medlem ikke tog skridtet fuldtud dengang. Nu siger det ærede medlem, at det kun er 4 500 af den flok, der får nu. Ja, men hvis de 4 500 er blevet forurettet, må man så ikke sørge for at gøre uretten god igen? Jeg ved godt, at vælgermæssigt fylder de ikke så meget, men det er alligevel en retfærdighedshandling overfor de mennesker, der har fået for lidt i forhold til de andre, der har fået forholdsvis mere. Her er ikke tale om at slå noget i stykker overfor nogensomhelst, her er kun tale om at udøve en retfærdighedshandling. Sådan ser jeg på det, og det vil jeg være med til at gennemføre.

Alfred Jensen: Jeg vil ikke som de ærede sidste fem talere, før de korte bemærkninger begyndte, udelukkende holde mig til lovforslaget om ydelse af midlertidigt tillæg til tjenestemændene. Jeg ønsker også at knytte nogle bemærkninger til de udtalelser, mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Aksel Larsen, har fremsat om prisforhold, lønninger, pristal o. s. v..

Finansministeren gjorde i sin fremsættelse opmærksom på, at tre fjerdedele af prisstigningerne herhjemme skulle skyldes forhøjelser af indkomsterne hos landets ind-